
ČAS
Zita
Marinovová
DŮVĚŘUJ,
ale pak se moc nediv

Zita Marinovová

DŮVĚŘUJ, ALE PAK SE MOC NEDIV

Nakladatelství ČAS

Zita Marinovová

DŮVĚŘUJ, ALE PAK SE MOC NEDIV

© Zita Marinovová, 2011
Editor © Josef „Pepson“ Snětivý, 2011
Photographs © Monika Navrátilová, 2011
Cover & Layout © Alena Laňková, 2011

Autorská práva fotografům, popřípadě dědicům vyhrazena.

© Nakladatelství ČAS, 2011

ISBN 978-80-87470-21-3

ŽENAMI OBLETOVANÁ MUZIKÁLOVÁ HVĚZDA DAMIEN HRADECKÝ JE STAŽEN Z TRHU SVOBODNÝCH MUŽŮ. ZAČÁTKEM LEDNA SE TOTIŽ OŽENIL. SŇATEK SE MU PODAŘILO UTAJIT JEN NĚKOLIK DNÍ, NEŽ TUTO INFORMACI POSKYTL MÉDIÍM ZDROJ Z OKOLÍ NEVĚSTY.

Co je to za nesmysl, to by mi přece řekla... běží Dominice hlavou, když zírá na titulní stránku barevných novin. Překvapení ovšem brzy ustupuje zvědavosti, Dominika se probírá z transu a volí na mobilu nejčastěji používané číslo.

„Ty ses vdala???“ zařve do sluchátka, jakmile se z něj ozve hlas volané osoby.

„Cože? Proč jako?“ Hermína zní překvapeně, jako by byla skutečně pořád svobodná a neměla tušení, o co jde.

„Hele, a ty nic nevíš, viď? Tak prosím tě, teď si vypni telefon, nedívej se na internet a já jsem u tebe do patnácti minut...“ udílí Dominika pokyny. Přitom už třepe ručkou do silnice, aby zastavila taxík. Na chvíli ji přepadne pocit, že právě teď se nachází v situaci jako vystřižené ze srdcedrásajícího románu Rosamunde Pilcherové, ačkoli svým zjevem a životním stylem by spíš zapadla do Sexu ve městě. Kabát Fendi, který pěkně zakrývá několik nadbytečných zimních kilíček, triko Replay, džíny Diesel, boty... No, boty Baťa, ale

fakt moc pěkný. Kabelka samozřejmě LV. Doma má sice i jednu od Fendi, ta by se hodila ke kabátu, jenže ta od Louise jde barevně moc pěkně k těm Baťovým botám a víc se do ní vejde. Ale to už brzdí taxi. Když Dominika zahlédne svůj odraz v jeho okně, s potěšením si všimne, že přestože je teprve deset dopoledne, nevypadá vůbec unaveně. Čemuž ovšem napomohly tmavé brýle, které zdařile skrývají stopy po včerejším poněkud nestřídmém večírku. Taky čerstvě vyfoukané blond lokny, jež považuje za svou největší devizu, udělaly svoje. Jejich včerejší nikotinové aroma by dnes nepřerazil ani parfém Bvlgari. Leč na podobné úvahy teď není čas. Zdá se, že se stalo něco, co nikdo nečekal. Tedy někdo zcela jistě ano, ale určitě ne Hermína…

♂♀♂♀♂♀♂♀♂♀♂♀

DAMIENOVOU CHOTÍ SE STALA MODELKA KLÁRA KRÁLOVÁ. PÁR SE SEZNÁMIL BĚHEM FINÁLE LOŇSKÉHO ROČNÍKU SOUTĚŽE KRÁSY, KDE KLÁRA ZÍSKALA TITUL DRUHÉ VICEMISS A DAMIEN ZASEDAL V POROTĚ.

Co se asi stane, když někomu řeknete, aby nečetl noviny a nedíval se na internet? Hermína civí na článek,

z něhož se dozvídá, že se její kluk před dvěma týdny oženil. Možná to bude nějaká novinářská kachna. Pravděpodobnost, že by si několik plátků najednou vymyslelo VIP svatbu, sice není velká, ale tonoucí se stébla chytá, takže na to, aby se nezabila, než dorazí Dominika a tu zprávu zanalyzují a ověří, tahle naděje stačí... Než bude jasno, jestli si Damien skutečně vzal za manželku nějakou pětikilovou krávu s korunkou místo mozku. A myslí tím přesně toho Damiena, který ji, Hermínu, už rok přesvědčuje, jak je krásná, chytrá, vtipná a prostě úžasná.

♂♀♂♀♂♀♂♀♂♀♂♀

OBŘAD SE KONAL NA PALUBĚ JACHTY V BLÍŽE NEURČENÉ DESTINACI U STŘEDOZEMNÍHO MOŘE. NOVOMANŽELKA HODLÁ OD NYNĚJŠKA UŽÍVAT PŘÍJMENÍ HRADECKÁ.

A je to venku... pomyslel si Damien a hrůzou se mu sevřely vnitřnosti při představě, co se asi stane, až si zapne telefon.

PŘED ROKEM

HERMÍNA

Rozhodla jsem se, že budu žít zdravě. Začnu tím, že se ráno nejdřív nasnídám a teprve potom si dám kafe a cigáro. Co dál? Běhání, cvičení a podobné aktivity předem vylučuji, jelikož jsem pragmatickou úvahou došla k názoru, že nejsou efektivní. Většina lidí se pohybuje kvůli docílení krásy těla. Co k tomu říct? Představte si, že máte kupříkladu boky a břicho ne zcela ideálních tvarů. Máte dvě možnosti. Buď cvičit, cvičit a cvičit a potom zhruba za rok (možná!) dosáhnete vysněných parametrů. Stojí vás to moře času a do fitka vás taky samozřejmě nebudou pouštět zadarmo. Za těch dvanáct měsíců vysolíte do pokladničky sportovního stánku klidně dvacet litrů. A teď možnost druhá – skočíte si pěkně na liposukci, kde necháte zhruba stejné peníze, ale jste sexy hned, takže ušetříte mraky času, který pak můžete věnovat okouzlování fešáků svým vylepšeným tělem. Já tedy prozatím obluzuju

exteriérem rukou chirurga nevylepšeným, leč dokážu celé hodiny surfovat po internetu a pročítat informace o plastických operacích. Toužím po nich! Je totiž neuvěřitelné, že jednotlivé ideální parametry nejsou zárukou ideálního celku. 170 centimetrů výšky, 55 kilo váhy, blond vlasy, modré oči a míry 90-60-90. To jsem já. Jenomže všechno dohromady to prostě nevypadá tak exkluzivně, jak bych chtěla. Asi s tím nějak neumím zacházet, a proto jsem taky, navzdory blížícím se Kristovým létům, pořád svobodná. V tom ale dost možná hraje roli i můj obličej. Mám totiž vrozený výraz „běžte všichni do prdele“. Což mi samozřejmě trochu znesnadňuje komunikaci s okolím. Na pohled prý působím namyšleně a nepřístupně, něco jako unylá modelka lehce za zenitem. Prostě jako kráva. Až při bližším kontaktu se zjistí (ne vždy), že jsem vtipná (často až příliš) a milá (když se mi chce).

Teď jsem ale odbočila od těch předsevzetí. Co bych měla ještě udělat, je najít si nového kluka. Prozatím se pořád tak trochu zbytečně stýkám příležitostně s tím, kterého jsem před půl rokem vyrazila ze svého bytu i budoucnosti, ale příliš mě neuspokojuje ani ta situace, ani on. Spíš se díky Martinovi jen udržuju ve cviku ohledně komunikace s opačným pohlavím. Textovka, která mi od něj právě pípla na mobilu, ve mně tudíž nevzbuzuje žádné extra nadšení a už vůbec ne očekávání. MUZU SE STAVIT? MOC SE MI STEJSKA! No…

Co bych za takovou zprávu dala před pár lety, kdy naše soužití bylo trvale jaksi nejasné a já jsem toužebně očekávala, že se to nějak vyvrbí, čili že se rozvede! A kdy jsem byla totálně hotová z jeho uličnického úsměvu, stylového blonďatého rozcuchu, tak akorát pěstěných svalíků a neskutečně širokých ramen… Jenže to, co si přejete, většinou přijde až v době, kdy už o to vůbec nestojíte. Teď je můj miláček sám, bydlí v dětském pokojíčku v bytě svých rodičů a chce mě. Jenomže co už teď s ním, když v podstatě nemá možnost volby…

Jelikož jsem ale vyměklá, je mi ho líto a chci mu odepsat. Protože mě ovšem vůbec nenapadá co, odesílám nakonec místo plytkých lží fotku, na které jsem oblečená pouze do Chanelu číslo pět, jak by řekla jistá Marilyn… A protože jsem Martina na Silvestra v rámci novoročních slibů sama sobě vymazala z telefonu a nechce se mi znovu otvírat jeho rozplizlou zprávu, opisuju číslo z notýsku, v němž mám úplně všechna spojení, která kdy prošla mým soukromím i zaměstnáním. Za pár minut přichází další zpráva, která obsahuje pouze otazník. Kontroluju číslo a vidím, že jsem se o řádek překoukla. Moje fotka právě ozdobila display jisté muzikálové hvězdy. Naštěstí mužského pohlaví, takže se snad dotyčný alespoň necítí pohoršen a nebude mě žalovat za obtěžování.

♂♀♂♀♂♀♂♀♂♀♂♀

Je půl dvanácté. Posnídala jsem kremrole. No dobrá, uznávám, že Cajthamlová nebo Havlíček by nad mým jídelníčkem neplesali, ale já to časem nějak vypiluju. Teď do práce. V redakci čekají resty, v kavárně Dominika. Těžká volba…

„Kde jsi tak dlouho?“ ptá se Domča, když se těsně před jednou zjevím u našeho stolku. Má prostě víc času, než já, protože se živí jako vizážistka a většinu její pracovní náplně tvoří zušlechťování celebrit na večerní přímé přenosy, koncerty a jiné kratochvíle.

„Musela jsem dodělat nějaký články, jinak by nevyšly noviny. Máš štěstí, že jsem tak strašně dobrá a zmákla jsem to bleskem. Jen teď nevím jistě, jestli jsem v tom fofru nenapsala o jedné novince z oblasti pleťových rychlomasek, že si ji máš nechat na obličeji dvacet minut místo dvou… Snad se nikdo neosype…“ utrousím, čímž pro dnešek uzavírám své pracovní aktivity a čekám na informace z Dominičina milostného života. Jednou bych totiž ráda napsala román a není lepší inspirace, než reálné příběhy vdavekchtivých, penězpotřebných, úspěchulačných, marnivých, mazaných, zoufalých… zkrátka současných mladých žen. Jako třeba ta historka s Adamem, což je někdejší Dominičin přítel, který nejevil dost zájmu o jejich vztah, a tak si vysloužil podezření, že se věnuje i nějaké jiné, popřípadě jiným, dívčinám. Jelikož není nad jistotu, pojala Dominika vizi, že ve chvíli, kdy se Adam bude v nějakém nočním baru zaobírat takovouto nežádou-